

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/29/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516010580
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1516010580.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Richarda Molnára, v trestnej veci obžalovaného Q. L., pre zločin prevádzacstva podľa § 355 ods. 2 písm. a/Tr. zák., o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava V proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 05.12.2016 sp. zn. 1T 92/2016, na verejnom zasadnutí konanom 3. mája 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava V sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 05.12.2016sp. zn. 1T 92/2016 bol obžalovaný Q. L. podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V z 22.09.2016 sp. zn. 1Pv 369/2016/1105-13 pre skutok právne posúdený zločin prevádzacstva podľa § 355 ods. 2 písm. a / Tr. zák., na skutkovom základe, že

dňa 25.06.2016 v čase o 00,25 hod. umožnil prechod štátnej hranice smerom z Maďarska na územie Slovenskej republiky najmenej dvom osobám afganskej národnosti s cieľom dopraviť ich na územie Rakúskej republiky za vopred dohodnutú sumu 200 €, a to tým spôsobom, že tieto osoby naložil dňa 24.06.2016 v čase medzi 20,00 hod a 21,00 hod a 21,00 hod v Maďarsku, Budapešti v parku vedľa železničnej stanice, do vopred pripraveného osobného motorového vozidla zn. V. V striebornej farby, rakúskeho evidenčného čísla vozidla HF XXX BI (A), následne pokračoval s cudzincami afganskej národnosti vo vyššie uvedenom vozidle, ktoré viedol ako vodič, na územie Slovenskej republiky v smere na Jarovce, po prekročení slovenskej štátnej hranice bolo predmetné vozidlo v čase o 00:25 hod dňa 25.06.2016 spozorované a následne prenasledované hliadkou Obvodného oddelenia Bratislava - Rusovce Okresného riaditeľstva policajného zboru Bratislava V, pričom vozidlo na výzvu k zastaveniu nereagovalo, zrýchliło a pokračovalo v jazde, po 50 - metroch pribrzdilo pri pravej krajnici na Balkánskej ulici v Rusovciach, ale opäť prudko zrýchliło, následne na to služobné vozidlo zablokovalo vozidlo V. V z ľavej strany, čím mu znemožnilo pokračovať v ďalšej jazde, avšak obvinený Srdan L. a taktiež nelegálni migranti vyskočili z auta, obvinený Q. L. začal utekať po Balkánskej ulici smerom k Maďarsku, načo bol dostihnutý príslušníkmi hliadky Obvodného oddelenia Bratislava - Rusovce Okresného riaditeľstva policajného zboru Bratislava V, taktiež nelegálni migranti z Afganistanu a to Safi E O., nar. XX.XX.XXXX v T., bez cestovných dokladov, ktoré by ho oprávňovali na vstup na územie Slovenskej republiky a mladistvý Sabaun Z., nar. XX.XX.XXXX v T., bez cestovných dokladov, ktoré by ho oprávňovali na vstup na územie Slovenskej republiky, boli dňa 25.06.2016 v čase o 04,46 hod zadržaní hliadkou oddelenia služobnej kynológie odboru poriadkovej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, na Jantárovej ulici v Bratislave v blízkosti železničného priecestia smerom do Jaroviec, kde sa skrývali v trávnom poraste pod kríkmi, oslobodzuje

nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V odvolanie ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom 05.12.2016 (č.l. 113), ktoré následne i písomne odôvodnil podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava V13.12.2016 (čl. 1123-1125). V písomnom odôvodnení odvolania sa prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava V domáhala, aby odvolací súd zrušil napadnutý oslobodzujúci rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Prokurátorka zdôraznila, že s argumentáciou súdu prvého stupňa uvedenou v odôvodnení prvostupňového rozsudku nie je možné súhlasiť. Uviedla, že v prípravnom konaní sa obžalovaný Q. L. vo svojom výsluchu zo dňa 25.06.2016 v celom rozsahu doznal ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Tvrdenia súdu o nezákonnosti tohto výsluchu sú nesprávne a dokonca nepravdivé. Čo sa týka argumentácie súdu, že z vyšetrovacieho spisu nevyplýva žiadny záznam o tom, že by vyšetrovateľ PZ postupoval v súlade s § 28 ods. 3 Tr. por., tak uvedené tvrdenie sa nezakladá na pravde. Na čl. 45 vyšetrovacieho spisu je uvedený úradný záznam vyšetrovateľa PZ o tom, že ako kontaktoval tlmočníčku zapísanú v zozname Ministerstva spravodlivosti SR Alexandru G., ktorá bola v čase potreby vykonania výsluchu obvineného mimo územia SR a ostatní tlmočníci zapísaní v zozname Ministerstva spravodlivosti SR mu nedvíhali telefón. Z uvedeného dôvodu správne postupoval vyšetrovateľ v zmysle § 28 Tr. por. a oslovil tlmočníka Ivana Q., nezapísaného v zozname Ministerstva spravodlivosti SR a pribral ho do konania „ad hoc“, čo je zaznamenané na čl. 44 vyšetrovacieho spisu. Následne bol vykonaný výsluch obvineného s tlmočníkom, pričom obvinenému bolo doručené obvinenie, ktorého prekladu sa vzdal a súhlasil s doslovným pretlmočením uznesenia o vznesení obvinenia spolu s poučením. V zápisnici o jeho výsluchu, sa ku skutku doznal a doslovne uviedol, že spravil chybu a nemal prevážať ľudí, o ktorých vedel, že sú nelegálni migranti. Svoje konanie oľutoval. Na hlavnom pojednávaní konanom 12.10.2016 obvinený uviedol, že dňa 25.06.2016 pri výsluchu pred vyšetrovateľom PZ mal tlmočníka, ktorý mu všetko pretlmočil a teda všetkému porozumel. Síce uviedol, že v zápisnici nie je uvedené to, čo skutočne vypovedal, avšak v zápisnici je uvedené, že táto je spísaná v súlade s jeho výpoveďou a zároveň bola doslovne tlmočená a túto po pretlmočení na znak súhlasu s jeho obsahom podpísal.

Ďalej usvedčujúcimi dôkazmi z prípravného konania boli výpovede svedkov Nazakatulla Q. a O. Q.. Obaja svedkovia zhodne uviedli, že obvinený ich dvoch a ďalších dvoch migrantov vyzdvihol v Budapešti v parku, ktorý sa nachádza pri železničnej stanici. Prokurátorka podotýka, že sám obvinený priznal, že naložil pri budapeštianskej stanici do svojho motorového vozidla 4 osoby. Obaja svedkovia popísali motorové vozidlo s tým, že išlo o combi striebornej farby s guľatým zadkom, ktorý popis sedí na V. V ktorom bol obvinený zadržaný. Argumentácia súdu, že zadržané vozidlo podľa slov migrantov malo byť novšie, avšak v skutočnosti je 17 rokov staré, neznamená nič, lebo sami svedkovia uviedli, že nastupovali večer do vozidla a tak si ho nemuseli detailne obzrieť. Treba upresniť, že svedkovia sú utečencami z krajiny „tzv. tretieho sveta“ (Afganistan), kde 17 ročné motorové vozidlo nemusí byť ešte považované za staršie vozidlo.

V ďalšom prokurátorka poukázala na to, že súd pri svojej argumentácii ohľadom veku obvineného uviedol, že svedkovia ho opísali ako staršieho muža. Jeden zo svedkov má 15 rokov a druhý 19 rokov a podľa prokurátorky tieto odhady veku obvineného zo strany svedkov sú úplne prirodzené a zodpovedajúce ich veku. Zastáva názor, že odhad veku obvineného na približne 40 rokov nie je až tak nepresný, keďže obvinený má v skutočnosti 35 rokov. Podľa súdu, obvinený nie je chudý, avšak nenapísal, aké postavy sa podľa neho javí. Prokurátor po vzhliadnutí obvineného na hlavnom pojednávaní, je toho názoru, že tento nie je ani zavalitej či obéznejšej postavy a práve popis, že je chudý je presný. Taktiež sedí popis na obvineného aj podľa fotografie priloženej v spise.

Čo sa týka poukázania súdu na to, že orgány činné v trestnom konaní sa dopustili nezákonnosti pri tom, keď bol obvinený zadržaný ako podozrivý postupom podľa § 85 ods. 2 tr. por. a nie podľa § 85 ods. 1 Tr. por., tento argument je v rozpore s rozhodovaním súdu v predmetnej veci v prípravnom konaní, kedy sudca pre prípravné konanie, takýto postup nevyhodnotil ako nezákonný a obvineného na základe návrhu prokurátora vzal do väzby a zároveň aj samosudca JUDr. Roman Benedikovič, ktorý rozhodoval vo veci samej, tento postup nevyhodnotil pôvodne ako nezákonný, keďže po podaní obžaloby, pri ďalšom rozhodovaní o trvaní väzby dňa 12.10.2016 rozhodol o ponechaní obvineného vo väzbe. Tento postup je úplne nekonzistentný v rámci rozhodovania súdu v jednej a tej istej veci o tom, ktorý procesný postup orgánov činných v predmetnom konaní je zákonný a ktorý nie.

Pokiaľ ide o ďalšiu výpoveď obvineného z 02.09.2016 v ktorej poprel spáchanie skutku a priložil písomné vyjadrenie, prokurátor poukázal na nesprávne uvedené číslo konania, evidentne nejde o vlastný písomný

prejav obvineného a sú dané objektívne pochybnosti o autenticite jeho obsahu. V predmetom vyjadrení obvinený uvádza, že mal v Budapešti zobrať 4 robotníkov, o čo ho poprosil kamarát. Viezol ich do Bratislavy a v čase o 00,25 hod ho zastavili policajti, avšak jeden z pasažierov na neho kričal, nech ide ďalej, že to sú falošní policajti, avšak následne ako policajné auto zaplo maják po 40 až 50 metroch zastavil, posádka sa rozutekala a v tom strese sa rozutekal aj on, pričom následne bol zadržaný. Myslel si, že konal niečo nezákonné tým, že začal utekať. Takýto popis skutkového deja považuje prokurátorka za formu obrany obvineného, pričom nie je úplne v rozpore s úradným záznamom zo dňa 25.06.2016. V uvedenom zázname je uvedené, že obvinený po obmedzení osobnej slobody uviedol, že viezol 4 migrantov. Keďže títo utiekli z miesta činu, bolo na ich pátranie povolaných do služby ďalších 5 hliadok, z ktorých jednej sa o pár hodín neskôr v kríkoch pri železničnom priecestí smerom od Jaroviec podarilo nájsť dve osoby pochádzajúce z Afganistanu.

Pokiaľ ide o argument súdu, že nebola vykonaná rekognícia a konfrontácia svedkov s obvineným, je potrebné uviesť, že obvinený sa v čase, kedy mohli byť tieto úkony vykonané ku skutku priznal a vyšetrovateľ nepovažoval za potrebné tieto úkony vykonať. Z tohto dôvodu považuje prokurátorka priznanie obvineného ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu za nespochybniteľné.

K odvolaniu prokurátorky Okresnej prokuratúry sa vyjadril obvinený písomným podaním doručeným okresnému súdu Bratislava V dňa 22.12.2016 (čl. 126-130). V písomnom vyjadrení uvádza, že dňa 25.06.2016, kedy bol vypočutý ako podozrivý aj ako obvinený neporozumel, čo sa mu kladie za vinu. Bol presvedčený, že je obvinený z dôvodu, že pred príslušníkmi PZ po zatavení jeho vozidla utekal. Na uvedených výsluchoch sa teda priznal nie k tomu, že prevážal migrantov, ale k tomu, že utekal pred príslušníkmi PZ. Skutočnosť, že obžalovaný neporozumel riadne, čo sa mu kladie za vinu, bola spôsobená tým, že obžalovanému bol pridelený tlmočník, ktorý nebol zapísaný v zozname prekladateľov a tlmočníkov vedených Ministerstvom vnútra SR. Z obsahu spisu nevyplýva, že príslušný vyšetrovateľ skutočne kontaktoval všetkých tlmočníkov zo Srbského do slovenského jazyka zapísaných do zoznamu a preto považuje jeho výpoveď z 25.06.2016 a 27.06.2016 za úkon nulitný a v ďalšom konaní pred súdom nepoužiteľný. Nesúhlasí s tvrdením prokuratúry, že list z 02.09.2016 nie je autentický. Pokiaľ ide o výpovede svedkov Nazakatulla Q. a O. Q. vo vzťahu k opisu motorového vozidla, títo popisujú motorové vozidlo tak, že asi to bolo combi, malo guľatý zadok, v aute bola čierna sieťka za zadnými sedadlami, išlo o novšie auto, nad spätným zrkadlom boli hodiny, ktoré svietili na zeleno, autorádio bolo s červenými svetlami, keď hralo. Uvedený opis vozidla nekorešponduje s vozidlom, v ktorom bol obžalovaný zastavený, pretože vo vozidle sa nenachádzajú nad spätným zrkadlom hodiny, nie je tam zabudované žiadne autorádio a teda nebolo možné, aby počas cesty hralo. Taktiež nie je správa údaj o veku motorového vozidla.

Vo vzťahu k tvrdeniu prokuratúry, že svedkovia vo svojich výpovediach uvádzajú opis vodiča ako staršieho muža, chudého až vychudnutého, holohlavého, bez brady a strniska s výraznými lícnymi kosťami, očami svetlejšej farby, ktorý neustále mal pri sebe malý čierny mobil s bielou obrubou, treba uviesť, že v prípade obžalovaného ide o 35 ročného muža, s výškou 185 cm a váhy 85 kg a teda nemožno konštatovať, že ide o vychudnutého muža, pričom v čase zadržania mal nakrátko ostrihané vlasy a strnisko. Taktiež nejde o osobu s očami svetlejšej farby, nakoľko farba jeho očí je hnedá. Napriek tomu, že obžalovaný mal celou cestou telefonovať, polícia pri zadržaní obžalovaného u tohto mobilu nenašla. Z výpovede svedka Nazakatulla Q. vyplýva, že vodič, ktorý riadil vozidlo ich na území SR na ceste len vyhodil a ďalej pokračoval v ceste, pričom z obžaloby a policajných záznamov vyplýva, že v prípade vozidla obžalovaného mali z vozidla osoby vrátane obžalovaného vyskočiť potom, čo mu bola znemožnená ďalšia jazda. Pochybil prokurátor aj v tom, keď nevykonal rekogníciu, napriek tvrdeniu svedkov, že títo by vedeli vodiča opoznať. Nevykonanie rekognície osoby obžalovaného ako aj obhliadky auta obžalovaného nemožno ospravedlniť skutočnosťou, že obžalovaný sa ku skutku doznal, nakoľko orgány činné v trestnom konaní majú povinnosť v prípravnom konaní zabezpečovať nielen dôkazy v neprospech obžalovaného ale taktiež aj v jeho prospech. Samotné priznanie obžalovaného nemôže byť pre orgány činné v trestnom konaní dôvodom, pre ktorý prestanú vykonávať v prípravnom konaní úkony potrebné k riadnemu vyšetreniu veci a to aj z dôvodu, že aj o pravdivosti priznania musia byť orgány činné v trestnom konaní presvedčené na základe dostatočných dôkazov, nielen na základe vyhlásenia obžalovaného. K vykonaniu dôkazných prostriedkov orgán činný v trestnom konaní má pristupovať ex offo za účelom riadneho a objektívneho vyšetrenia veci. Predmetné dôkazné prostriedky by ozrejmili, či skutočnosti tvrdené v prípravnom konaní, avšak opomenutím ich vykonania orgány činné v trestnom konaní preniesli zodpovednosť na súd, ktorý musel vychádzať len z výpovedí svedkov a dedukovať, či

skutočne vodič a auto, ktoré opisujú svedkovia vo svojich výpovediach, je obžalovaný a auto v ktorom bol zastavený dňa 25.06.2016. Navrhol preto, aby odvolací súd v súlade s ustanovením § 319 Tr. por. odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava sa v plnom rozsahu pridržiala písomne podaného odvolania a navrhla, aby krajský súd napadnutý oslobodzujúci rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, d/, e/ Tr. por. zrušil a prikázal súdu prvého stupňa, aby túto vec znovu prejednal a rozhodol.

Obhajca obžalovaného P. Miroslav Králik na verejnom zasadnutí zotrval na písomne vypracovanom vyjadrení k odvolaniu prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava V a navrhol toto ako nedôvodné zamietnuť. Súčasne upriamil pozornosť odvolacieho súdu na to, že obžalovaný sa síce priznal, ale len k tomu, že utekal. Orgány činné v trestnom konaní vykonanie dokazovanie jednostranne v neprospech obžalovaného a nie je mu zrejmé, z akého dôvodu nebola vykonaná rekognícia, vzhľadom na to, že svedkovia z Afganistanu popisovali obžalovaného odlišne, ako tento v skutočnosti vyzerá.

Obžalovaný Q. L. sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu napriek riadne a včas vykázaného doručenia nedostavil. Podaním doručením Krajskému súdu v Bratislava 02.05.2017 požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 293 ods. 7 Tr. por. bolo vykonané verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava V nie je dôvodné, vzhľadom na správnosť a zákonnosť napadnutého prvostupňového oslobodzujúceho rozsudku.

Podľa § 319 tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd je toho názoru, že v konaní pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa nedošlo k žiadnym takým chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pričom na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie súdu, pričom odvolací súd je toho názoru, že súd prvého stupňa vykonané dôkazy správne a logicky vyhodnotil a to spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por.

Ak prokurátorka vytýka súdu prvého stupňa chybné hodnotenie dôkazov, tak odvolací súd pripomína, že ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne, t.j. ak dôkazy hodnotil podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito ako aj vo vzájomnej súvislosti a dospel k logickým záverom, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok len preto, že napríklad sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom.

V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že výrok o vine zo spáchania trestného činu, nie je možné založiť len na indíciách, domnienkach, či len na do určitej miery, pravdepodobných skutkových záveroch alebo len na skutočnosti, že nemožno vylúčiť, že skutok spáchal obžalovaný. Výrok o vine musí byť založený na skutkovom stave, o ktorom nie sú dôvodné (rozumné) pochybnosti a ktorý nepochybne vyplýva z vykonaných dôkazov. Výrok o vine obžalovaného musí byť založený na výpovedi svedka (svedkov), ktorého výpoveď je presvedčivá, logická, zrozumiteľná, vierohodná a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľná či dokonca vyvrátiteľná. To platí o to viac, keď na jednej strane existujú dve protichodné výpovede a nie sú k dispozícii žiadne iné dôkazy, ktoré by mohli prispieť k zisteniu skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní nemožno urobiť, bez rozumných pochybností záver o vine obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, bolo nevyhnutným aplikovať v posudzovanej trestnej veci zásadu *in dubio pro reo*.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva a to ani nebolo medzi stranami sporné, že dňa 25.06.2016 o 00,25 hod bol obžalovaný Q. L. zadržaný príslušníkmi polície, ktorý išiel smerom do Petržalky na ul. Balkánskej s osobným motorovým vozidlom zn. Volvo V40 striebornej farby a bol kontrolovaný hliadkou polície, keďže na výzvu polície, aby zastavil vozidlo, nereagoval a pokračoval v jazde ďalej. Vo vozidle sa malo nachádzať viacero osôb, ktoré po zastavení vozidla z tohto vybehli a začali utekať, pričom toho istého dňa 25.06.2016 v čase o 04,46 hod boli zadržaní nelegálni migranti z Afganistanu a to Q. E O. a Z. Q..

Obžalovaný Q. L. po vznesení obvinenia dňa 25.06.2016 uviedol vo svojom výsluchu za prítomnosti tlmočníka Ivana Q., ktorý bol do konania pribratý ad hoc (čl. 45 vyšetrovacieho spisu), keďže nebolo objektívne možné prijať tlmočníka zapísaného v zozname tlmočníkov a prekladateľov, že vo svojom vozidle viezol 4 migrantov do Rakúska z dôvodu, že potreboval peniaze a manželka je nezamestnaná. Týchto bez problémov vyložil z auta a na to bol zadržaný príslušníkmi polície. V ďalšom svojom výsluchu z toho istého dňa v podstate zotrval na svojej výpovedi. Vo výpovedi z 02.09.2016 však už uviedol, že tlmočníkovi, za prítomnosti, ktorého vypovedal 25.06.2016 neporozumel a nedokázal správne popísať skutočnosti. Táto výpoveď bola uskutočnená bez jeho obhajcu a preto sa v nej vyskytujú skutočnosti, ktoré nezodpovedajú tomu, čo chcel povedať a čo je pravdou. Svoju výpoveď vypracoval aj písomne, ktorá je podľa jeho názoru pravdivá a chce, aby táto bol súčasťou jeho výsluchu. Na tejto svojej výpovedi zotráva. V ďalšej svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom 12.10.2016 uviedol, že viezol len slovenských občanov a nie je pravdou to, čo sa mu kladie za vinu. Pokiaľ sa týka svedkov - Afgáncov, ktorí popisovali jeho auto, tieto osoby nie sú totožné s osobami, ktoré viezol vo svojom vozidle. Žiadal o konfrontáciu, ktorá mu však nebol dovolená.

Na hlavnom pojednávaní boli odstraňované rozpory vo výpovediach obžalovaného z prípravného konania a z hlavného pojednania, pričom na odstránenie rozporov vo svojich výpovediach obžalovaný vypovedal, že nie je napísané to, čo skutočne vypovedal. Tvrdil, že tlmočníkovi nerozumel, dňa 27.06.2016 pri výsluchu pred sudcom a dňa 25.06.2016 pri výsluchu pred vyšetrovateľom tlmočníkovi porozumel, avšak v jeho výpovedi nie je zapísané to, čo v skutočnosti vypovedal. Zápisnice podpísal z dôvodu, že nevedel, že ich môže aj nepodpísať. List v slovenskom jazyku, ktorý adresoval OČTK nepísal on, písal to jeho kamarát D. O., ktorý vie po srbsky. Podpísal ho až vtedy, keď za ním prišiel vyšetrovateľ a obhajca.

Z výpovedí svedkov Nazakatulla Q. a O. Q., ktorých výpovede boli na hlavnom pojednávaní z prípravného konania prečítané, nevyplýva, že osobu ktorá ich viezla na územie Slovenskej republiky by vedeli opoznať, pričom svedok Nazakatulla Q. sedel vedľa vodiča - obžalovaného. Vypovedal, že vodič ich vyhodil z vozidla a odišiel s autom ďalej. Ostatná osádka, teda 3 migranti, ktorí išli s nimi, išli smerom na Rakúsko, pričom on išiel späť do Maďarska. Obaja svedkovia presne opísali motorové vozidlo s tým, že v aute bolo autorádio s červenými svetlami, ktoré hralo, vodič mal maličký telefón s tlačidlami a v aute na spätným zrkadlom mal hodiny, ktoré svietili na zeleno. Obaja popisali obžalovaného ako staršieho muža, vychudnutého, vyholeného, bez brady s očami svetlejšej farby.

Obžalovaný k výpovediam týchto svedkov, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prečítané uviedol, že žiadnych Afgáncov neviezol a interiér vozidla nezodpovedá popisu, aký obaja svedkovia uvádzali. Telefón pri sebe nemal a tento polícia ani u neho nenašla. Následne obhajca navrhol vykonať ohliadku motorového vozidla značky Volvo V40, striebornej farby M.: HF XXX BI (A), v ktorom mal viesť obžalovaný migrantov a súčasne založil do spisu fotodokumentáciu, ktorá zobrazuje interiér predmetného motorového vozidla. Na ďalšom hlavnom pojednávaní bolo konštatované, že auto nemá rádio ani hodiny.

Za danej dôkaznej situácie, keď vo výpovediach svedkov Nazakatulla Q. a O. Q. sa nachádzajú rozpory z výpoveďou obžalovaného, keď uvádzajú iný interiér motorového vozidla a popisujú obžalovaného rozdielne možno konštatovať, že vina obžalovaného vykonaným dokazovaním bezpečne preukázaná nebola. Navyše u obžalovaného sa nenašiel mobil, s ktorým mal neustále telefonovať a nenašla sa

u neho ani žiadna finančná hotovosť a to v sume 200,- eur za ktoré mal migrantov prevážať. Pokiaľ prokurátor v odvolaní tvrdí, že obžalovaný sa priznal, že prevážal migrantov, vo svojich prvotných výpovediach aj krajský súd zastáva názor, že obžalovaný mohol prevážať nelegálnych migrantov, ale na základe vykonaných dôkazov to neboli rozhodne predmetní svedkovia, ktorí boli v prípravnom konaní vo veci vypočutí, pretože títo boli zadržaní až s odstupom 4 hodín po zadržaní obžalovaného.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd uzatvára, že výpoveď svedkov nepovažuje za nedôveryhodnú, avšak za nedôveryhodnú nepovažuje ani výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní (tak ako ju považoval prokurátor len preto, že ide o výpoveď obžalovaného). Práve z týchto dôvodov bolo na mieste uplatnenie zásady in dubio pro reo a oslobodenie obžalovaného spod obžaloby postupom podľa § 285 písm. a/ Tr. por., pretože nebolo nepochybne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný. V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na judikatúru, ktorá konštatuje, že zásada zisťovania skutkového stavu vecí, o ktorej nie sú dôvodné pochybnosti vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine o jednoznačne zistené fakty a nielen o pravdepodobnosť.

Odvolací súd uzatvára, že v konaní pred súdom prvého stupňa nebol produkovaný taký súhrn dôkazov, ktoré by jednoznačne a nepochybne usvedčovali obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Odvolací súd pritom nekonštatuje, že obžalovaný sa nedopustil skutku uvedeného v obžalobe, ale konštatuje, že nebolo bez rozumných pochybností preukázané, že sa skutku uvedeného v obžalobe dopustil. Nedokázaná vina tu má však rovnaké dôsledky ako dokázaná nevina a tým je, za použitia zásady in dubio pro reo, oslobodenie spod obžaloby.

Riadiac sa vyššie uvedenými úvahami krajský súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.